

Utdyper helsejussen

Ingvild Aubert
spesialrådgiver i Psykologforeningen / advokatfullmektig

Forfatterne av denne boken var sentrale i arbeidet med å utarbeide helsepersonelloven. Med kommentarutgaven ønsker de å bidra til forståelsen av loven.

ANNE KJERSTI BEFRING
BENTE OHNSTAD

HELSEPERSONELLOVEN

KOMMENTARUTGAVE

FAGBOKFORLAGET

ANNE KJERSTI# BEFRING OG # BENTE OHNSTAD

Helsepersonelloven# – Kommentartutgave,

Fagbokforlaget, 2019.

401 sider

Som helsepersonell er det i ulike situasjoner viktig å kunne skaffe seg oversikt over de reglene som gjelder for yrkesutøvelsen. Det være seg spørsmål om taushetsplikt, meldeplikt, journalføring, forsvarlighet eller utlevering av opplysninger til politi mv. Spørsmålet er så om en oppdatert kommentartutgave til helsepersonelloven kan være et godt hjelpemiddel for psykologer.

Oppslagsbok

Bokens forfattere er to erfarne helseettsjurister; Anne Kjersti Befring arbeider ved Universitetet i Oslo og Bente Ohnstad ved Høgskolen i Innlandet. Kommentartutgaven følger lovens kronologi med lovens kapitteloverskrifter og de enkelte lovbestemmelsene, noe som skal bidra til at den fungerer som en oppslagsbok. Fokus rettes mot forståelsen av den enkelte bestemmelsen. Helsepersonelloven må ses i sammenheng med den øvrige helselovgevingen, for flere bestemmelser i helsepersonelloven speiler bestemmelser i pasient- og brukerrettighetsloven.

Et eksempel er bestemmelsen om informasjon i § 10, der det i lovteksten vises til pasient- og brukerrettighetsloven. I kommentaren til § 10 gjengis hovedinnholdet i bestemmelsene om informasjon i pasient- og brukerrettighetsloven, blant annet om informasjon til pasienten og innholdet i denne, informasjon til pasientens nærmeste pårørende og informasjon når pasienten er under 18 år. Dette er en nyttig og oversiktlig måte å få lovstoffet presentert på, og gjør at man slipper å sitte med flere lover fremme og lese frem og tilbake.

Fordeler og ulemper

Sammenliknet med bøker som er oppbygget etter temaer/emner, vil det kunne være vanskeligere å finne frem til riktig bestemmelse, da inndelingen følger lovbestemmelsene. Man vet ikke alltid hvilken bestemmelse man skal lete etter/i. På den annen side; dersom man vet hvilken bestemmelse man er ute etter (noe man ofte gjør), så vil kommentaren kunne forklare og utdype meningen og kunne være en god beslutningsstøtte i avveiningen mellom ulike hensyn.

Boka er oppdatert, og inneholder henvisning både til rettspraksis og til forvaltningspraksis (f.eks. avgjørelser fra Helsetilsynet og Helsepersonellnemnda). Eksempler bidrar til å gjøre innholdet i boka mer praktisk rettet og enkel å forstå. Blant annet er det referert fra en sak der helsepersonell har fått advarsel etter å ha snakket i pasientjournalen, og en annen der helsepersonell har mistet autorisasjonen etter å ha innledet et forhold til en pasient.

Vil boka kunne besvare typiske spørsmål psykologer kan ha om forsvarlighet, meldeplikt, journalføring og taushetsplikt?

Boka gir en oversiktlig fremstilling av helsepersonelloven med noen av de mest sentrale områder der psykologer må forholde seg aktivt til loven for å kunne ta stilling til utfordringer i hverdagen. Det er likevel en del spørsmål psykologer står overfor, som det vil være vanskelig å finne svar på gitt bokas generelle form. Ikke minst fordi loven retter seg mot 29 grupper helsepersonell som er omfattet av autorisasjonsordningen, med ulik utdanning i omfang og innhold. Men også fordi psykologer som jobber utenfor helsetjenesten – i eksempelvis barnevern, NAV og PPT – kan ha spørsmål om

hvordan man da skal forholde seg til helselovgivningen. Dette gjelder ikke så mange psykologer, men vi i Psykologforeningen får ofte spørsmål om dette.